

Chỉ là mơ thôi

Bừu Châu

Ban biên tập xin hân hạnh giới thiệu vài bài thơ tiêu biểu trong tập thơ và nhạc “Chỉ là mơ thôi” của BS Bừu Châu, một giảng sư của trường YKH trước 1975, xuất bản gửi tặng cho bạn bè chỉ vài tuần trước khi ông ra đi một cách đột ngột vào tháng Giêng năm 2006 tại Huế. Dưới bút hiệu Mây Ngàn, ông đã hiến dâng tâm hồn ông cho một tình yêu trong sáng, thâm kín, và như định mệnh an bài, ông viết trong phần mở đầu:

“Đến rồi đi, mong manh như làn khói
Hợp rồi tan khác chi đám bèo trôi
Trớ trêu thay định mệnh của đời người
Có cũng thể mà không thì cũng thể.”

LẠC MÁT HỒN TÔI

Sáng hôm nay
Hình như tôi quên sống,
Hình như tôi không còn biết là ai!
Phải chăng
Tôi là kẻ lạc loài
Đang lạc bước vào nơi xa lạ quá?

Tôi có đó
Mà hình như không ở đó
Hình như còn hay đã chết từ lâu?
Mà còn gì?
Hay chỉ một nỗi sầu
Đang gặm nhắm mảnh hồn tôi lạc lõng!

Tôi không biết
Tôi còn hay đã chết
Hình như còn
Vì vẫn thờ vẫn yêu!
Hay chỉ còn còn lại mảnh hình hài
Đang mượn tạm bụi đời, qua ngày tháng!

Hồn tôi đâu?
Ô hình như đã mất
Hay đang chìm ở tận đáy mắt sâu
Đang đi hoang

Lạc lõng một phương nào
Nên không biết mình còn hay đã chết!

Có ai thấy hồn tôi đâu hãy bảo
Giúp giùm tôi
Tìm thấy lại hương đời
Nhưng mà thôi, đừng chỉ nữa người ơi!
Còn gì nữa? Có gì đâu?
Trống vắng!

VIẾT CHO MỘT DÒNG SÔNG

Chi lạ rứa! Mình đã không duyên nợ
Sao gặp nhau lòng lại thấy băng quang...
Bơi có chi mà thao thức một mình
Mà vương vấn với bóng hình đã gặp!

Bắt đèn đó! Ai làm tui quen mặt.
Ai dễ thương cho tui nhớ một trời
Ai hồn nhiên làm hột hăng chơi vui
Tui không biết! bây chừ tui muốn khóc!

Chi lạ rứa, mắt không buồn mà ướt.
Trời vào hè, sao nắng úa sang đông?
Không dò ngang mà sóng cứ bênh bồng
Rượu chưa nhấp mà lòng say túy lúy

Đã nói thôi! Xin đừng lưu luyến nữa
Đã bảo không! Sao cứ nhớ mãi hoài
Suốt đêm thâu nung nhớ bóng hình ai
Rồi không biết vì sao mình lại nhớ!...

XÓT XÀ

Em có khi nào ngắm bóng mây
Những chiều thu tím gió heo mây
Cố tìm nhớ lại ngày xưa ấy
Chỉ thấy một trời lá thu bay!